

sagde: Til en Glev, som søger Høstolen i 5 Maaneder, 55 Kr.; dette forlangte vi udfyldt til 100 Kr. Den ærede Minister skal have Tak, fordi han gædeligt sendte os Bølgbet. Det Samme var Tilfældet i Skanderborg Amt. Jeg siger dette, for at vise, at, naar baade Befolkningen bliver bekendt med, at der er en saadan Bevilling, og de, som staa denne Sag nær, have Dinene oppe for, hvor nyttig en saadan Bevilling er, vil denne Bevilling virke meget til Oplysning i aandelig Henseende. Mange, som derved komme i Samvæm med Andre, faae derved et Syn paa Livet, som de ellers aldrig vilde faae; de faae Begreb om, at der eksisterer visse Goder i Verden, som de maa sætte al Evne ind paa at opnaa, og som de ikke vilde faae Begreb om, hvis der ikke var en saadan Bevilling. Jeg skal endnu med Hensyn til dette Spørgsmaal lige overfor Udtalelser, der ere fremkomne igaar om lignende Ønster fra Rjøbstadefolkningen, der ikke antog, at den stod denne Bevilling saa nær, sige, at det var meget ønskeligt, om de mindre Bemiddelende i en By vilde foretage samme Anstængelse for at komme i Besiddelse af saadanne Goder, som der jevnlige fra Landkøbnes Side gjøres. Men hvis det ikke skulde findes beleiligt, vil jeg sige, at Ingen hellere end jeg skulde være villig til, at der for Almuen i Byerne blev gjort det Samme, som der gjøres for Almuen paa Landet. Jeg erkjender tilvisse, at, om end vi trænge haardt, trænge de Andre ligesaa haardt til at komme i Besiddelse af et Gode som dette. — Det kan ikke være undgaaet Opmærksomheden, naar man forfølger Lovforslaget videre, at ogsaa paa Enkeltmands Omraade er der uddelt mange Bevillinger. Der kan være forskellige Meninger, om de ere uddelte rigtig. Der kan være forskellige Meninger, om der ikke endnu er flere at uddelle, i saa Henseende skal jeg Intet sige, men jeg vil tillade mig at gribe Leiligheden til at udtale mig for en Bevilling, nemlig den, der er given til Professor Segelcke. Han er en saa høit fortjent Mand i visse Retninger, at jeg antager, at det vil komme Staten til stort Gode, at han er bleven sikket saaledes, at han bevares for Staten paa det Omraade, hvor han hidtil har virket. (Hør!)

Jeg havde egentlig haadt isinde at sige Noget til Beroligelse for det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Magen) om Universitetet, men efterat den høitærede Kirke- og Undervisningsminister har udtalt sig, kan jeg ikke Andet end sige til det

ærede Medlem, der er et ungt Medlem: Vær taalmodig, slaa koldt Vand i Blodet, den Sag vil nok klare sig. Jeg tror ikke, at det tjener den Sag, at der løbes Storm paa den, det tror jeg ikke, men det ærede Medlem har nu Leilighed til at forsøge sig. — De specielle Punkter, som ellers have været omtalte, finder jeg ikke Anledning til at tale om, det er to Ting, som foreligge til Behandling — nemlig Lønningstillæget — i særlig Lov, og det Samme gjælder for Vestindiens Vedkommende. At Landsthinget ved Finantsloven skulde foregribe, hvad der foreligger ved særlig Lov, tror jeg ikke paa, før jeg ser det, og denne Leo grunder jeg paa, at saa vilde Landsthinget gaa imod sin Sædvane og den Praxis, der hidtil har været Skik og Brug fra Landsthingets Side.

Endnu skal jeg tillade mig en Bemærkning ligeoverfor en Udtalelse fra det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ). Det ærede Medlem mindede igaar i Begyndelsen af sit Foredrag om, at det vist var passende at erindre, at vi stode ved den 5te Maris og, efter det ærede Medlems Mening, var det ikke i sin Orden, at Finantslovsbehandlingen tog en Tid af omtrent 5 Maanedere, i alt Tald, tilføiede det ærede Medlem, var det imod Grundlovens Aand. Det var egentlig dette Sidste, der giver mig Anledning til at tillade mig ligesvem at opfordre det ærede Medlem til at udvile denne sin Tanke lidt næriere. Det er ganske sikkert, at det altid, naar jeg faae paa denne Paragraf i Grundloven, har spødt mig, hvad der stod i denne Paragraf om, at Rigsdagen samledes i 2 Maanedere, og det har lidt undret mig, at denne Bestemmelse om de 2 Maanedere, da vi reviderede Grundloven i 1866, hvorved den undergik væsentlige Forandringer, blev staaende, da det dog var bevisst i den Tid, der havde været Rigsdag, at 2 Maaneders Rigsdag er en Umulighed. Men det kan jo være, at jeg paa ingen Maade er inde i dette Forhold, og naar et saa kyndigt parlamentarisk Medlem, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) udtaler, at det er imod Grundlovens Aand, har jeg forment, at det ærede Medlem nok vilde give os nærmere Oplysninger om, hvordan det kan være imod Grundlovens Aand. Det ærede Medlem endte sin Udtalelse efter min Mening paa en meget retferdig Maade. Det ærede Medlem udtalte, at det var ingen Bebreidelse til Nogen; navnlig erkjendte han, at der arbejdedes meget stærkt, og derfor var der for hans Ved-